

[Aksel Jensen.]
 repartitionsfonden skal indbetales halvaarsvis eller kvartaarsvis, efter som man har Opkrævning i Sognekommunen, senest 2 Maaneder efter at Skatten er forfalden. I modsat Fald skal svares 1/2 pCt. i Rente pr. Maaned. Vi er her ved et Punkt, der vel nok giver Anledning til noget delte Meninger. Jeg tror, at Sogneraadforeningerne og Amtsraadforeningerne er enige om, at en Revision af Amtsbeskatningen er nødvendig, men jeg ved ogsaa, at Sognekommunerne trykker sig ved at paatage sig flere Byrder, end de allerede har, og jeg skal være den sidste til at nægte, at Sognekommunerne allerede har rigeligt at varetage, saa jeg forstaar for saa vidt godt, at de har Betæneligheder ved at paatage sig mere.

Jeg ved derfor, at man ude omkring i Sognekommunerne helst vilde være fri for at opkræve Skatten, men jeg tror imidlertid, der ikke er nogen Vej udenom, naar vi vil have en Revision af vore Amtsskatter, og det er det, Sogneraadforeningerne vil have. Naar man vil have en Revision i Amtsbeskatningen, maa man ligne det Skattebeløb, der skal ind, paa Sognekommunerne. Jeg tror ikke, man kan gaa til at indføre et nyt Ligningssystem, et nyt Ligningsapparat, gennem Amterne, det vil være baade dyrt og omstændeligt og ogsaa en Gene for dem, der skal betale Skatten til Amterne. Og naar man ser paa, hvilket Arbejde Sognekommunerne allerede har, saa vil det heller ikke betyde noget større Arbejde, at de skal opkræve Skatten. De faar lidt større Tal at regne med, lidt større Skatteprocent, lidt større Beløb at kræve ind og lidt større Ansvar, men der bliver jo ikke meget Kontorarbejde, Korrespondance eller lignende.

Vi ser jo, at omkring i Købstæderne og i Sønderjylland opkræver man alle disse Beløb gennem den almindelige Beskatning, og saa vil jeg ogsaa tro, at man ude omkring i Sognekommunerne vil være villig til at paatage sig det lille Ekstraarbejde, som der naturligvis er ved at foretage denne Opkrævning — det er jo alligevel, naar det kommer til Stykket, forholdsvis lidt.

Men der er maaske nok foruden med Hensyn til selve Arbejdet Ængstelse omkring i Sognekommunerne paa et andet Punkt, Ængstelse for, at det bliver vanskeligt at faa Pengene ind, at Kommunen kan risikere at komme til at staa i Forskud, at der bliver Restancer og uerholdelige Skattebeløb, og jeg kunde derfor tænke mig, at man, hvis der var Ønske derom

omkring i Sognekommunerne, gik til at lempe Indbetalingsstederne til Amtet en lille Smule og lod Amtet selv tage sin Procent af den uerholdelige Skat. Jeg tror, at hvis man imødekom Sognekommunerne paa det Punkt, vilde det blive modtaget med Tilfredshed.

I § 7 bestemmes, at for Bornholms Vedkommende fordeles Medicinaludgifterne mellem Købstad og Land efter Folketal, og i øvrigt fordeles Udgifterne paa Landkommunerne i Henhold til nærværende Lovforslag. Det bestemmes endvidere i § 7, at Sønderjylland beholder sin nuværende Ordning, saaledes at alt fremdeles i Sønderjylland kan udskrives efter § 50 paa Sognekommunerne. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister, naar han derom udtaler — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier — at

„de fire sønderjydske Amter holdes udenfor — her har man jo en særlig Amtsskatteordning, som efter min Opfattelse er at foretrække for den, vi har her i Landet, og for den, vi vil naa til, selv naar dette Lovforslag ophøjes til Lov“.

Jeg er ganske enig med Ministeren heri. Baade i Sønderjylland og Købstæderne udskriver man jo disse Udgifter, som man gennem Amterne specielt har udskrevet paa fast Ejendom, paa lignende Maade, som man udskriver de øvrige kommunale Udgifter.

Jeg har hermed gennemgaaet de forskellige Bestemmelser i Lovforslaget. Hvis man saa vil opstille det Spørgsmaal: Hvor stor er Amtsskatten? — maa jeg maaske nævne et Par Tal fra en Artikel, som Fuldmægtig K. J. Kristensen for nylig har skrevet i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“. Han nævner Eksempler vedrørende to Landbrug.

Der nævnes et Landbrug paa 3,5 Tønder Hartkorn og med en Ejendomsværdi i Øjeblikket af 38 500 Kr. Det vises saa, hvorledes Amtsskatten er steget fra 1904, da den var 52 Kr. 40 Ø., og til 1924, da den var oppe paa 217 Kr. 80 Ø. Den samlede Skat for den paagældende Ejendom er i den samme Tid steget fra 203 til 773 Kr. Men ser vi saa paa Beskatningen i de forskellige Amter, ser vi, at for saadanne Ejendomme Vedkommende staar her paa Sjælland Københavns Amt højest med 304 Kr. og Roskilde Amt lavest med 142 Kr. Man ser altsaa, at for Ejendomme af samme Størrelse er der en meget stor Forskel i Beskatningen mellem de forskellige Amter.